

Kristina Kovac

Nikada

Prvi put sad nema te
da mi suze obrises,
uzima me sećanje, odjednom
sve mirise na tvoje tople obraze,
ta tvoja cuvena snaga i
sjaj kojim si zivela,
svakoga ko te je znao zauvek
si dotaknula, promenila.

Ref. Ja nikada te necu pustit
jer posle tvoje ljubavi,
niko mi nikad nece pruziti
caroliju kojom znala si se ti.
Nisam ni stigla da se zahvalim,
milion dobrih vesti podarim,
sta ce mi ovaj svet bez ljubavi,
bez tebe zauvek cu plakati.
Obecavam da necu skliznuti,
obecavam nikad te necu pustiti.

Da si samo imala nas
to bi bilo dovoljno,
jer kako si davala, bila si umetnica
a ja bih sve to ponovo.
Toliko godina ja sam gledala osmeh taj,
pod grudima nosila te i
tako ponosila se tobom znaj.

Ref.

Na danasnji dan si me rodila

i nemogu da se ne zapitam
da mozda sada si tu,
da posetis me u snu,
jer nocas sam te sanjala,
jos uvek narucje tvoje
za mene je jedini dom,
vreme bih vratila
jer nisam te zadnji
put zagrlila.

Ref.